

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 3023-10-25
בג"ץ 3241-10-25
בג"ץ 1169-10-25
בג"ץ 427-10-25
בג"ץ 453-10-25
בג"ץ 854-10-25
בג"ץ 510-10-25

בעניינים שבין:

1. **האקדמיה למען ישראל דמוקרטית ואח'**
על-ידי ב"כ עוה"ד רן שפרינצק ואח'
משרד ארדינסט, בן נתן, טולידאנו ושות', עורכי דין, ועו"ד ענת שורק
מרח' ברקוביץ' 4, מגדל המוזיאון (קומה 17), תל אביב 6423806
טל: 03-7770111 ; פקס: 03-7770101
דוא"ל: office@ebnlaw.co.il
העותרים בבג"ץ 3023-10-25;

2. **נדב ארגמן ואח'**
על-ידי ב"כ עוה"ד איתן פלג (פומרנץ) ואח'
מרח' וושינגטון 12, ירושלים 9418748
טל: 02-6231155 ; פקס: 02-6236232
דוא"ל: eitan@lawpeleg.co.il
ועל-ידי ב"כ עוה"ד ניר קחת ואח'
משרד ארנון, תדמור-לוי
מרכז עזריאלי 5, המגדל המרובע, קומה 33, דרך מנחם בגין 132
תל אביב 6701101
טל: 03-6846000 ; פקס: 03-6846001
דוא"ל: noa.m@arnontl.com
העותרים בבג"ץ 3241-10-25;

3. **יעקב ריכטר ואח'**
על-ידי ב"כ עוה"ד יאיר נהוראי
מרח' מדבר סיני 16, ירושלים 9780516
טל: 02-6243994 ; פקס: 02-6244025
דוא"ל: nehorai@netvision.net.il
העותרים בבג"ץ 1169-10-25;

4. **התנועה למען איכות השלטון בישראל ואח'**
על-ידי ב"כ עוה"ד ד"ר אליעד שרגא ואח'
מרח' יפו 208, ת.ד 31348, ירושלים 9131301
טל: 02-5000073 ; פקס: 02-5000076
דוא"ל: Office@mqg.org.il
העותרים בבג"ץ 427-10-25;

5. פרופ' שקמה ברסלר ואח'

על-ידי ב"כ עוה"ד עידן סגר

מרח' הרכבת 28, תל אביב-יפו

טל': 03-3083000; פקס: 03-3083010

דוא"ל: idan@seegerlawyer.com

ועל-ידי ב"כ ממשד קלעי, רוזן ושות' משרד עורכי דין

מרח' מזא"ה 22א, תל אביב-יפו

טל': 03-9070770; פקס: 03-9070771

דוא"ל: office@kalai-rosen.com

העותרים בבג"ץ 453-10-25;

6. האלוף (במיל') נמרוד שפר ואח'

על-ידי ב"כ עוה"ד דפנה הולץ-לכנר ואו קמילה אביגיל מיכמן

ממשד דפנה הולץ לכנר ושות', עורכי דין

מגדל המוזאון, רח' ברקוביץ' 4, תל אביב יפו

טל': 077-2040881; פקס: 077-2040882

דוא"ל: Lechner@publiclaw.co.il

העותרים בבג"ץ 510-10-25;

7. מפקדים למען ביטחון ישראל (ע"ר) ואח'

על-ידי ב"כ עוה"ד גלעד ברנע

מרח' קומפרט 11/21, תל אביב-יפו 6684972

טל': 03-6135135; פקס: 03-6135135

דוא"ל: Gilad_b@netvision.net.il

העותרים בבג"ץ 854-10-25;

- נ ג ד -

1. ממשלת ישראל ואח'

2. ראש הממשלה

3. שירות הביטחון הכללי

4. הוועדה המייעצת למינויים לתפקידים בכירים

5. היועצת המשפטית לממשלה

6. המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפטי ציבורי-מנהלי),

ד"ר עו"ד גיל לימון

כולם ע"י פרקליטות המדינה

משרד המשפטים, ירושלים

טל: 073-3925590; פקס: 02-6467011

7. ראש שירות הביטחון הכללי

ע"י ב"כ עוה"ד אוהד שלם או יעקב כרם

או אייל דרורי או יעלה שחר או שלומית בייטמן או שלום הירשנזון ואח'

ממשד שלם-כרם, עורכי דין

מתחם הלולים 2, כפר עציון, 9091200

טל': 02-6365512; פקס: 02-5644399

המשיבים;

תגובה מקדמית מטעם ראש שירות הביטחון הכללי

ראש שירות הביטחון הכללי (להלן: "המשיב" או "ראש השירות"), מתכבד להגיש תגובתו המקדמית לעתירות שבכותרת והתנגדותו למתן הצווים המבוקשים, מן הטעמים שיפורטו בגוף התגובה להלן.

א. ראשית הדברים

"הנני"

"אין אני ציוני ואיני לאומי, אלא יהודי, ואך ורק יהודי [...] יהדותי מקורה בתולדות העם היהודי, במורשתו ובמקור מחשבתו; ואברהם אבינו ומשה רבנו והושע ומיכה וישעיהו וירמיהו והלל ורבי עקיבא ורבי יהודה הלוי, לא היו ל'לאומיים' ולא היו 'ציוניים', והמילים האלו היו זרות להם [...]"

המושג יהודי אומר לי הכול – הוא מקשר אותי עם כל הדורות שקדמו ועם כל הדורות שיבואו."

1. מילים פשוטות, יפות ובסיסיות, אשר כל יהודי בארץ ובעולם מזדהה איתם. מילים אלו לשיטת העותרים הינן 'משפחיות' – אותו כינוי גנאי שדבק לכל מי שמעז להתגאות ביהדותו, ולכל מי שנקודת המוצא שלו הינו כפיפות לה, לאותה יהדות.
2. את מנשר הגאווה, הכפיפות, והצהרת האמונים ההיסטורית, כתב לא אחר מאשר דוד בן גוריון, ראש ממשלת ישראל¹.
3. לשיטת העותרים, הוא, כמו רוב מנהיגי מדינת ישראל, וכמו רוב מפקדי צה"ל, המוסד ושירות הביטחון הכללי, היו מועמדים בלתי סבירים לכהן בתפקידים לנוכח סבירות "טוהר הדעות" שלהם.
4. ודוק. בחינת טוהר המידות אליו מכוונים העותרים, כאשר הם מלינים על החלטות ועדת גרוניס (כהגדרתה להלן), הינו למעשה בחינת טוהר דעות, טוהר זהויות, וטוהר מגזרים.
- כאשר העותרים מבקשים מבית המשפט העליון, לסייע להם 'ליישר' את נשיא בית המשפט העליון (בדימוס) - כב' השופט גרוניס, ולהזכיר לו מהיכן הגיע, ואיזה דעות, וזהויות, ומגזרים עליו לפסול, בהיותו שומר סף למינוי בכירים.
5. האבסורד הוא, שאת הנ"ל מבקשים העותרים לעטוף יפה יפה בצדקנות דמוקרטית כביכול. ואולם, הקורא את העתירות מבחין בנקל – ניסיון מישטור הדעות כמבוקש בעתירות, הוא החותר תחת ערכיה הדמוקרטיות, וגם היהודיים של מדינת ישראל.
6. כך, מוצא עצמו המשיב, ראש שירות הביטחון הכללי המכהן, נדרש להשיב לעתירות ולהתייחס לטענות המטילות דופי בנאמנותו לחוק ולמדינה, ומטילות דופי במקצועיותו ובניקיון כפיו, וזאת לאחר שלוש ושלוש שנות שירות בצה"ל בה השיב לכל קריאה, במילה אחת – "הנני".

כאשר היה בקצה המבצעי והפיקודי של יחידות השדה – הנני;

כאשר פיקד והוביל עשרות אלפי לוחמים בעתות שגרה ומלחמה, ללא שדבק בו רבב – הנני;

¹ ב.קרצווייל, לנוכח המבוכה הרוחנית של דורנו, רמת גן: בר-אילן, תשל"ו, עמ' 245-251, מתוך נספח חלופת מכתבים שבין ברוך קורצווייל לדוד בן גוריון.

וכך גם כאשר ביקש ממנו ראש הממשלה למלא את התפקיד החשוב והחיוני לביטחון המדינה - ראש שירות הביטחון הכללי - הנני.

7. עיון בעתירות מלמד כי אין כל בסיס עובדתי לטענות העותרים כנגד ראש השירות ואופן מינויו, אלא מדובר על טענות המבוססות על פרסומי כזב בתקשורת ועל שמועות ורכילות בלבד.

8. עצם הדיון בשמועות ורכילות גוזל את המשאבים היקרים של המשיב ואת זמנו באופן אישי - בעודו עסוק יומם וליל בביטחון מדינת ישראל - ואת משאביה של מערכת המשפט בישראל (אותו הציבור מממן) ומסיט את הקשב של כלל הגורמים לעניינים שמקומם בצהובון לכל היותר.

9. לאורך כל שנות שירותו, מדינת ישראל ראתה לנכון לשלוח את המשיב לקרב - פעמים רבות תוך סיכון חיים ממשי - ולא עלתה טענה כי דעותיו ואמונותיו האישיות של המשיב משפיעות על אופן תפקודו, או כי הן מהוות חשש לניגוד עניינים ולטוהר מידותיו.

כעת, נבדק - מעמדת ההגנה העצמית שמעולם לא נקט בה כדי לקבל תפקיד זה או אחר, נדרש המשיב דוד זיני להשיב לעתירות המכפישות אותו באופן אישי. על לא כלום ושום דבר.

10. בצעירותו, בגיבוש לסיירת מטכ"ל, ביקשו הממיינים לבדוק כיצד יפעל ככל ותהיה סתירה בין פקודות הצבא לבין דעותיו ואמונותיו. ובכן, מעשיו של המשיב הוכיחו -

המשיב טיפס מעלה מעלה בשירותו הצבאי והגיע עד לדרגת אלוף. בכל אותם תפקידים המשיב פעל בהתאם לחוק, וניכרו טוהר מידותיו וניקיון כפיו של המשיב אשר ביקש להוות דוגמה ומופת לפקודיו.

11. כאז גם היום.

המשיב נענה לפנייתו של ראש הממשלה - המוסמך על פי חוק למנות את ראש שירות הביטחון הכללי - ומאותה קריאת 'הנני', בכפוף לדין, קיבל על עצמו לשמש כראש השירות.

12. במסגרת תשובה זו מטעם המשיב, התייחס המשיב בעיקר לטענות המועלות כנגדו באופן אישי ולא כנגד הטענות ביחס ליתר המשיבים. אולם למען הסר ספק יובהר כי בהתאם לפירוט העובדתי הנטען במסגרת תשובה זו, לא נפל כל פגם בהליך המינוי של המשיב, הן מצד הממונה, והן מצד הממנה והוועדה המייעצת.

13. דרך הילוכנו בתגובה זו תהיה כדלקמן:

בפרק ב' - נפרט את תמצית הרקע העובדתי הנדרש לתגובה זו ;

בפרק ג' - נפרט מדוע יש לדחות את טענות העותרים בקשר לאי חוקיות המינוי ;

בפרק ד' - נפרט מדוע יש לדחות את טענות העותרים בקשר לאי סבירות החלטת המינוי ;

בפרק ה' - נפרט מדוע יש לדחות את טענות העותרים בקשר לפגמים נטענים בטוהר המידות ;

בפרק ו' - נפרט מדוע יש לדחות את טענות העותרים בקשר לניגוד עניינים ;

בפרק ז' - נפרט מדוע יש לדחות את טענות העותרים בקשר לחוסר מקצועיות ;

ב. עיקרי העובדות

14. לשם נוחות הבנת השתלשלות העניינים, מצורף ציר הזמנים לעובדות הרלוונטיות:

תאריך	03/2024	8.5.25	22.5.25	26.5.25	13.7.25	11.9.25	25.9.25	22.5.25	5.10.25
אירוע	ריאיון מעמיק שערך ראש הממשלה לחינת מועמדותו של המשיב ראש השירות	פגישת ראש הממשלה לצורך בחינת מועמדותו של המשיב ראש השירות	הודעת ראש הממשלה על כוונתו למנות את המשיב לראשות השב"כ	המשנה ליועמ"ש שלח לראש הממשלה בקשר לאפשרות קידום המשיב (או כל מועמד אחר) לראשות השב"כ בידי ראש הממשלה	פורסם בג"ץ מורסם - הסדיר את קידום מינוי ראש השירות בידי ראש הממשלה	פגישת ראש הממשלה לוועדה המייעצת לצורך בחינת מועמדות המשיב לראשות השב"כ	הוועדה המייעצת מאשרת את מינוי המשיב לראשות השב"כ	הממשלה מאשרת את מינוי המשיב לראשות השב"כ	מינוי המשיב נכנס לתוקף

15. כבר בשלהי חודש מרץ 2024, ובהתאם להמלצת הרמטכ"ל באותה העת, נפגש ראש הממשלה עם המשיב לצורך בחינת מועמדותו לתפקיד המזכיר הצבאי של ראש הממשלה.

הפגישה ארכה כשעה וחצי (היכרות ארוכה ומעמיקה ביחס לפגישה עם ראש הממשלה), ובה ערך ראש הממשלה ראיון עומק עם המשיב.

לאחר מספר שבועות, פנה ראש הממשלה למשיב, הודה לו על קיום הליך ראוי, ועדכן אותו על בחירתו של האלוף רומן גופמן לתפקיד המזכיר הצבאי, המשרת בתפקיד עד ליום זה.

16. לאחר כשנה, ביום 8.5.2025 פנה ראש הממשלה למשיב על מנת לבחון את מועמדותו של המשיב לתפקיד ראש השירות.

ביום 22.5.25 הודיע ראש הממשלה למשיב (ולציבור) על כוונתו לקדם את הליך מינויו לראשות השב"כ בהתאם להוראות הדין ולכללים הפרוצדוראליים הקבועים בחוק.

17. לאחר מספר ימים, ביום 26.5.2025 שלח לראשונה המשנה ליועצת המשפטית לממשלה, ד"ר גיל לימון, חוות דעת משפטית לרוח"מ, ובו הביע עמדתו המשפטית ואת מסקנתו כי על ראש הממשלה להימנע מלעסוק במינוי של ראש השירות.

לאחר קבלת חוות"ד משפטית זו של ד"ר גיל לימון, נמנע ראש הממשלה לעסוק ולקדם את מינוי המשיב לראשות השב"כ.

18. ביום 11.7.25 פורסם פסק הדין בבג"ץ גויאלי במסגרתו נקבע - בהתאם להסכמות הצדדים שקיבלו תוקף של פסי"ד חלוט - כי ראש הממשלה יכול לקדם מועמד מטעמו לתפקיד ראש השירות בכפוף להסכמות שהוסכמו בבג"ץ זה.

זאת כאשר ברקע הדברים היה תלוי ועומד הליך מינויו של המשיב, ועניינו אף הוזכר ונדון במסגרת הליך גויאלי.

19. ביום 11.9.2025 פנה ראש הממשלה לוועדה המייעצת על מנת שתבחן את מועמדותו של המשיב לתפקיד ראש שירות הביטחון הכללי של מדינת ישראל בכפוף להסדר שנקבע בבג"ץ גויאלי לפיו ניתן לקדם מעומדות של כל מי שראש הממשלה ימצא לנכון.

20. לאחר שהוועדה המייעצת קבעה כי לא נפל פגם בטוהר המידות של המשיב ואין מניעה משפטית למנות את המשיב לראשות השב"כ, ביום 30.9.25 אישרה הממשלה את מינוי המשיב.

21. מינוי המשיב לתפקיד ראש השירות נכנס לתוקפו ביום 5.10.25.
22. בימים 3.10.25 ו- 5.10.25 דחה בית משפט נכבד זה בקשות למתן צו ביניים שהוגשו במסגרת ההליכים דנא במטרה למניעת כניסתו של המשיב לתפקיד ראש השירות. בכך למעשה ניתן אישור למינויו בפועל של המשיב לראש השירות, והוא ממלא בפועל את תפקידו מאז.
- העתירות שינו אם כן את פניהן. העותרים מבקשים כעת **לשנות בדיעבד מעשה עשוי** ולבטל את מינויו בפועל של ראש השירות, זאת להבדיל מבקשה למנוע את המינוי מלכתחילה.

ג. מינוי המשיב נעשה כחוק - בית המשפט לא מתערב במינוי כאשר לא נפל פגם

פרוצדוראלי

- 1.ג. **תמצית טענת העותרים לאי חוקיות**
23. העותרים טוענים כי נפל פגם פרוצדוראלי בהליך מינויו של המשיב לראש השירות (להלן: "המינוי"), ועל כן בית המשפט נדרש להתערב בהחלטת הממשלה שאישרה את המינוי ולבטל את המינוי.
- 2.ג. **יש לדחות את טענות העותרים בהיעדר בסיס עובדתי ומשפטי**
24. הפוך בעתירות של העותרים - ולא תמצא ראשית ראייה (בוודאי לא טענה מנומקת ומבוססת) כי מינוי המשיב לתפקיד ראש השירות נעשה באופן לא חוקי. ולא בכדי -
25. **אין מחלוקת** כי המינוי נעשה בהתאם **להוראות החוק המחייבות** בקשר עם זכות הממנים - הממשלה, לפי הצעת ראש הממשלה, כפי שנקבע בחוק שירות הביטחון הכללי, תשס"ב-2002 אשר קובע מפורשות בסעיף 3 כי **"ראש שירות הביטחון הכללי ... ימונה בידי הממשלה לפי הצעת ראש הממשלה"**.
26. **אין מחלוקת** כי לא הייתה כל מגבלה להציע את המשיב כמועמד מטעם ראש הממשלה לתפקיד ראש השב"כ, וזאת בהתאם לבג"ץ גויאלי אשר נתן תוקף להסכמות הצדדים וקבע כי ראש הממשלה- בעצמו יוכל להודיע לוועדה המייעצת על זהות מועמד מטעמו לתפקיד ראש השירות **"יהא המועמד אשר יהא"** (סע' 1.א. לבג"ץ גויאלי) וזאת לאחר 60 יום ממתן פס"ד ובכפוף להסדר שנקבע בו.
27. **אין מחלוקת** כי ראש הממשלה מילא אחר הוראות פסק הדין וההסדר שנקבע והציע רק ביום 11.9.25, את מועמדות המשיב לוועדה המייעצת.
28. **אין גם מחלוקת** כי בהתאם להחלטת ממשלה 3839 מיום 27.5.2018 שעניינה **"הוועדה המייעצת למינויים לתפקידים בכירים וביטול החלטות ממשלה"** (להלן בהתאמה: **"החלטה 3839"** ו- **"הוועדה"** או **"הוועדה המייעצת"** או **"וועדת גרוניס"**) הועבר המינוי לבחינת הוועדה המייעצת, כמתחייב; נקבע בהחלטה 3839, כי הוועדה המייעצת תחווה דעתה בנוגע לטוהר המידות במינוי, על מנת להבטיח כי לא יעשו מינויים לא ראויים, בין היתר מסיבות כגון זיקה אישית, זיקה עסקית או זיקה פוליטית לשר משרי הממשלה.
- לצורך כך, ועל מנת להבטיח את תקינות המינויים, נקבע כי יושב ראש הוועדה יהיה שופט בדימוס של בית המשפט העליון, ותבריה הנוספים יהיו נציגי שירות המדינה ושני אנשי ציבור.
29. **אין מחלוקת** כי הוועדה המייעצת בראשותו של כב' נשיא בית המשפט העליון בדימוס, אשר גרוניס, וכן בהשתתפות שאר חברי הוועדה כפי שנקבע בהחלטה- יושבה על המדוכה;

30. **אין מחלוקת** כי ועדת גרוניס אפשרה לציבור לשלוח התייחסותם למינוי, כך שהעותרים כולם הגישו, או צריכים היו להגיש את טענותיהם לדיון בפני הוועדה, עובר למינוי בפועל;
31. **אין מחלוקת** כי ועדת גרוניס, קיבלה למעלה מ-15,000 (!) פניות שונות מהציבור, ואת הרלוונטיות שבהן אף העבירה להתייחסות גורמים שונים לרבות ראש השירות בעצמו, קודם למינוי;
32. **אין מחלוקת** כי ועדת גרוניס קיבלה התייחסויות לפי דרישתה ובקשתה, זימנה לעדות והתייחסות את הגורמים הרלוונטיים, בטרם פרסמה את חוות דעתה;
33. **אין מחלוקת** כי ועדת גרוניס דנה כבר בטענות העותרים, דחתה אותן, וקבעה כי אין פגם במינוי של ראש השירות;
34. **אין מחלוקת** כי הממשלה אישרה את הצעת ראש הממשלה למנות את המשיב לראש השירות.
35. העתירות המונחות כעת בפני בית משפט הנכבד אינן אלא ניסיון להפוך את בית המשפט העליון כמעין 'ערכאת ערעור' על החלטת הוועדה בראשות כב' הנשיא לשעבר גרוניס ו- 'ערכאת ערעור' על החלטת הממשלה שאישרה את המינוי, ומבקשים מכב' בית המשפט העליון להחליף את שיקול דעת הוועדה הממונה ואת שיקול דעת הממשלה, בשיקול דעת בית המשפט.
36. העותרים שוגים בבסיס טענתם. טענות העותרים הן טענות ערעוריות במהותן. אך **בית משפט נכבד זה איננו, ואסור לו שיהיה, ערכאת ערעור** על החלטת הוועדה והממשלה הממנה.
- בהתאם לפסיקותיו שלו, בכל הקשור למינוי בכירים **לא יתערב בית המשפט הנכבד (בשבתו כבג"ץ)** בהחלטת הגורמים המוסמכים למינוי הבכירים על פי חוק (הממשלה, ראש הממשלה, והוועדה) אלא **אך ורק במקרים חריגים** –
- כאשר החלטת המינוי **בלתי חוקית וחרגה מהפרוצדורה באופן מהותי** המחייב התערבות שיפוטית, או שהחלטת המינוי חרגה **באופן קיצוני ממתחם הסבירות**.
37. לאחר שהבהרנו כל זאת, נעבור לדון בטענות העותרים.
- ג. **יש לדחות את טענות העותרים - החלטת המינוי התקבלה כדין וללא פגם פרוצדוראלי או כשלה**
38. כאמור, החלטת המינוי התקבלה בהתאם לחוק שירות הביטחון הכללי, תשס"ב-2002 הקובע כי **"ראש שירות הביטחון הכללי ... ימונה בידי הממשלה לפי הצעת ראש הממשלה"**, וכי בהתאם להחלטת ממשלה 3839 למינוי ניתן אישור של הוועדה המייעצת.
- קרי, לא נפל כל פגם פרוצדוראלי (או כלשהו) בהליך מינויו של המשיב לראשות השב"כ ולפיכך, אין לבית המשפט להתערב בהחלטת המינוי.
39. בית המשפט העליון קבע כי התערבותו במינוי בכירים בשירות הציבורי תהא **מצומצמת ושמורה למקרים חריגים וקיצוניים בלבד**, בהם נפל פגם מהותי בהחלטה או שהיא חורגת באופן קיצוני ממתחם הסבירות, **ולא כאשר לא נפל פגם פרוצדוראלי בהליך המינוי וההחלטה התקבלה בסמכות ובהליך סדור ותקין**.
- [בג"ץ 43/16 תנועת אומ"ץ אזרחים למען מינהל תקין וצדק חברתי ומשפטי נ' ממשלת ישראל (נבו), 1.3.2016].

40. כלל נקוט וידוע הוא כי בית משפט זה, בהפעילו ביקורת שיפוטית על החלטת המינוי, לא שם את עצמו בנעליו של הגורם הממנה ולא מחליף את שיקול דעתו בשיקול דעתו שלו. זהו מהותו של "עקרון הכיבוד" החל בין שלוש רשויות השלטון.

[בג"ץ 8134/11 אשר נ' שר האוצר פסקה 11 לפסק דינו של המשנה לנשיאה א' ריבלין (נבו, 29.1.2012), (להלן: "בג"ץ אשר"); בג"ץ 5657/09 התנועה לאיכות השלטון נ' ממשלת ישראל (נבו, 24.11.09); בג"ץ 1993/03 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ראש הממשלה (נבו, 9.10.2003)].

41. לגורם הממנה נתון שיקול דעת רחב במינויים בשירות הציבורי, ותחום ההתערבות השיפוטית בשיקול דעת זה הוא צר, ושמור למקרים קיצוניים וחריגים בלבד. כלל זה חל ביתר שאת במערכות המופקדות על ביטחון המדינה ועל אכיפת החוק.

42. כך נקבע במפורש בבג"ץ 5562/07 עו"ד דרור שושהיים נ' שר לבטחון פנים סעיף 8 לפס"ד, (נבו 23.7.2007) (להלן: "בג"ץ שושהיים") כי בשאלת מינוי בכירים, היקף הביקורת השיפוטית של בית המשפט יהיה צר:

"... אשר להיקף הביקורת השיפוטית, העקרון הנוהג הוא כי שיקול הדעת הנתון לגורם הממנה להחליט על מערך המינויים וחלוקת התפקידים במערכת המשטרתית הוא רחב, ותחום ההתערבות השיפוטית בשיקול דעת זה הוא צר, ושמור למקרים קיצוניים וחריגים בלבד.

כלל זה חל באשר למערך המינויים בשירות הציבורי דרך כלל, והוא חל ביתר שאת במערכות המופקדות על בטחון המדינה ועל אכיפת החוק. במערכות אלה, מרווח שיקול הדעת של הגורם הממנה לקבוע את התאמתו של אדם לכהן בתפקיד במסגרתו הוא רחב במיוחד. ממילא, נכונות בית משפט זה להתערב בשיקול דעת זה היא צרה במיוחד."

43. בהמשך אותו סעיף (סעיף 8 כאמור לעיל) נקבע כי במינוי בכירים - ובפרט מינוי בכירים בגופי הביטחון – נדרשת הכרה בצרכים המערכתיים הייחודיים של המערכת וההבנה בדבר הכשירויות הנדרשות למלא את התפקיד הנדרש. הבנה זו מצויה בידיעתו ובשיקול דעתו של הגורם הממנה:

"...המשימות המיוחדות המוטלות על המשטרה כגוף היררכי, מחייבות שיקול דעת מקצועי מיוחד בהליך המינויים ואיוש התפקידים. ההכרה בדבר הצרכים המערכתיים המיוחדים, וההבנה מהן הכשירויות הנדרשות למלא תפקיד מסוים במערכת, מצויות בידיעתו ובשיקול דעתו של הגורם הממנה.

הנהגת המשטרה היא בעלת היכולת המקצועית להחליט על התאמת מועמדים לתפקידים השונים; היא המודעת לצרכי המערכת, לדרישות התפקיד, ולמידת התאמתו של המועמד לשמש בו.

חזקה עליה כי שיקוליה בהליכי המינויים הם שיקולים מקצועיים וערכיים.

חזקה עליה כי היא מודעת לחשיבות העליונה של תפקידה של המשטרה במערכת השלטון, ולחשיבות המיוחדת באיוש נכון וראוי של התפקידים השונים במסגרתה, החל בדרגים הנמוכים ועד להנהגה הבכירה, לצורך עמידה במשימותיה והבטחת אופן הציבור בפעולתה."

44. בית המשפט הנכבד אף יישם הלכה זו שוב לאחרונה, בבג"ץ 61641-08-24 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל (נבו 1.12.2024) בו אישר את מינויו של מפכ"ל המשטרה הנוכחי, רנ"צ לוי.

45. בג"ץ דחה את טענות העותרים כנגד מקצועיותו וניסיונו הפיקודי של המועמד אשר בגינם (לשיטת העותרים) יש מניעה משפטית למנותו למפכ"ל וקבע כי הממשלה - מתוקף סמכותה ואחריותה - היא הגורם המסמך להכריע בעניין זה:

"בענייננו, כלל טענותיה של העותרת – הן באשר לתפקודו המקצועי, הן באשר לניסיונו של רנ"צ לוי – הונחו לפני ממשלת ישראל בטרם החליטה על מינויו לתפקיד מפכ"ל המשטרה. לאחר שהממשלה קיימה דיון בנושא, היא החליטה לאמץ את המלצתו של השר לביטחון לאומי, אשר ניתנה בהתאם לפרוצדורה הקבועה בדיון, ולמנות את רנ"צ לוי לתפקיד. החלטה זו התקבלה תוך שקילת מכלול השיקולים הרלוונטיים ועל בסיס תשתית עובדתית מלאה.

ההחלטה נושא העתירה התקבלה מתוקף תפקידה של הממשלה כ"רשות המבצעת" של המדינה אשר לה נתונות הסמכות והאחריות לניהול ענייני הביטחון, לרבות ביטחון הפנים, של המדינה. נזכיר מושכלות יסוד לפיהם אין בית משפט זה מחליף את שיקול דעתו של בעל הסמכות בשיקול דעתו שלו. "[דגש - הח"מ]

46. לסיכום פרק זה יובהר, אין מחלוקת כי הליך מינוי המשיב לתפקיד ראשות השב"כ נערך באופן חוקי. העותרים לא ניסו להרים את נטל הראיה ולטעון אחרת, ובנסיבות אלה, אין לבית המשפט להתערב במינויו של המשיב.

ד. לא הונחה תשתית לטענה כי החלטת המינוי חרגה באופן קיצוני ממתחם הסבירות המצדיק את התערבותו של בית המשפט

1. תמצית טענות העותרים לחריגה קיצונית ממתחם הסבירות

47. העותרים טוענים כי יש לבטל את מינויו של המשיב לתפקיד ראש השירות, משום שהחלטת המינוי חרגה ממתחם הסבירות באופן קיצוני המחייב את התערבות בית המשפט הנכבד.

2. לטענת העותרים אין בסיס משפטי או עובדתי

48. בשורה רחבה של פסקי דין נקבע על ידי בית משפט נכבד זה כי עילת הסבירות היא כלי בביקורת השיפוטית על החלטות מנהליות, אך התערבותו מוגבלת למקרים חריגים של חוסר סבירות קיצוני, תוך גילוי ריסון וכבוד לעקרון הפרדת הרשויות ולמתחם שיקול הדעת הרחב הנתון לרשות.

49. כך ובין היתר, קבע בית המשפט הנכבד כי על בית המשפט לגלות ריסון יתר בהתערבות בהחלטות הממשלה, במיוחד בנוגע למדיניות רחבה, שיקולים פוליטיים או מקצועיים, וכי עילת הסבירות משמשת להתערבות רק במקרים של חוסר סבירות קיצוני:

"מכל מקום, לאורך השנים הארוכות שבהן עוצבה עילת הסבירות בפסיקתו של בית משפט זה, התגבש "קורפוס מקיף של כללים ואמות מידה ליישומה המצמצמים במידה רבה את אי-הוודאות של הכלל במתכונתו הראשונית-המופשטת...כך,

באשר לזהות מקבל ההחלטה, נקבע כי ככל שמדובר בגורם בכיר יותר, מתחם הסבירות המסור לגוף המוסמך רחב יותר...

באשר למאפייני הסמכות המינהלית, נקבע כי ההתערבות השיפוטית תהא מצומצמת ככל שעסקינן בהחלטות המשקפות מדיניות רחבה...

בהתאם לכללים אלה שימשה עילת הסבירות את בית המשפט לצורך התערבות בהחלטות מינהליות שבהן האיזון בין השיקולים השונים שיקף חוסר סבירות קיצוני."

[בג"ץ 5658/23 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' הכנסת פסקה 10-11 לפסק דינה של כבי הנשיאה (כתוארה אז) א' חיות (נבו, 1.1.2024)]

50. הדברים אמורים בפרט ביחס למינוי בכירים :

"כידוע, הלכה מושרשת היא כי מתחם הביקורת השיפוטית בשיקול הדעת הנתון לרשות המוסמכת למנות אדם לתפקיד בשירות הציבורי, הוא צר ושמור למקרים חריגים ביותר".

[בג"ץ 4684/24 שני נ' שר הביטחון, פסקה 8 (נבו, 8.8.24). וראה לעניין זה גם (מבין רבים) בג"ץ אשר ובג"ץ שושהיים].

51. הנה כי כן, בית משפט נכבד זה הכתיב את אמות המידה להתערבות שיפוטית בהחלטות שלטוניות בטענה לאי סבירות ההחלטות, ובפרט ביחס למינוי בכירים, וקבע כי הכלל הוא שאין להתערב בהחלטות אלו, אלא אם מוכחת חריגה קיצונית ממתחם הסבירות.

52. בפרק הבא נראה כי העותרים אינם מבססים, ואף לא קרוב לכך, חריגה קיצונית או כלשהי ממתחם הסבירות.

ד. יש לדחות את טענת העותרים לאי סבירות קיצונית החלטת המינוי

53. ראשית יצוין, כי אין כל טענה לאי סבירות איזה מפעולות או התנהלותו של ראש השירות באופן אישי. כך שלמעשה, הטענה איננה מכוונת כנגד המשיב – הממונה לתפקיד ראש השירות, אלא לאי סבירות מצד הממנה, והן מצד הוועדה.

54. הממשלה קיבלה את החלטת המינוי כדן – בהתאם לחוק, להחלטות הממשלה, ולפסיקות בית המשפט הנכבד. למרות זאת לפנינו בקשה לקבוע כי מדובר בהחלטה בלתי סבירה באופן קיצוני המצדיק את התערבות בית המשפט הנכבד.

בכל הכבוד הראוי, לא החלטת המינוי של המשיבים, אלא בקשת העותרים המונחת בפנינו הינה בקשה חריגה באופן כה קיצוני שיש לדחותה על הסף.

55. כפי שפורט לעיל, הוועדה והממשלה (כל אחת לבדה) שקלו דעותיהן וקיבלו החלטותיהן לאחר שמלוא התמונה הרחבה והממצאים העובדתיים נפרסו בפניהם ולאחר שבחנו היטב את מינוי המשיב. ממילא החלטות אלו התקבלו כדן והן סבירות, והרבה מעבר לכך.

56. גם אם החלטות הוועדה והממשלה אינן סבירות (ולא היא!), החלטותיהן אינן מהוות חריגה באופן קיצוני ממתחם הסבירות המצדיק את התערבותו של בית המשפט, בהתאם לאמות המידה שנקבעו בבית משפט נכבד זה בעבר.

57. למרות כל האמור, ועל מנת שלא להשאיר בדל של טענה ללא מענה, נתייחס לטענות העותרים ביחס לפגיעה בטוהר המידות לכאורה של המשיב, ונראה כי לא היו דברים מעולם, מדובר ברכילות וחוצאת לעז, ומכל מקום – כלל הטענות נבחנו על ידי הוועדה המייעצת ונדחו.

ה. הוועדה קבעה - לא נפל כל פגם בטוהר המידות של המשיב

1. תמצית טענת העותרים ביחס לפגם לכאורה בטוהר מידות המשיב

58. לטענת העותרים - נפלו פגמים במעשיו של המשיב העולים לכדי פגיעה בטוהר מידותיו במינוי. מזיקוק כלל העתירות עולה כי טענות העותרים (המופרכות) לעניין פגם בטוהר המידות של המשיב הן כדלהלן:

58.1. **ישנו חשש** לערעור על עקרונות שלטון החוק- המשיב שיתף פעולה עם הליך מינוי בלתי חוקי.

58.2. **ישנו חשש** לערעור על עקרונות שלטון החוק- בגין התבטאויות של המשיב ובני משפחתו המערערים על שלטון החוק.

58.3. **ישנו חשש** כי המשיב הסתיר מהרמטכ"ל את מינויו ומסר מידע חלקי.

58.4. **ישנו חשש** כי המשיב הדליף את הדו"ח המסכם שערך לגורמים מדיניים.

כעת נדחה את טענות העותרים אחת אל אחת.

2. תפקידה של הוועדה המייעצת – ביצוע הליך מינוי ראש השב"כ בהתאם לדין

59. כאמור, בהליך המינוי לא נפל כל פגם פרוצדורלי או אי חוקיות אחרת, הן מצד הממונה (המשיב), והן מצד הממנה והוועדה. בנסיבות הללו, נקבע לא אחת על ידי בית המשפט הנכבד, כי בהיעדר הוכחת אי חוקיות, בית המשפט לא יתערב בהחלטות למינוי בכירים.

60. כבר בבג"ץ 911/21 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל (פורסם בנבו, 12.12.2021), קבע בית משפט נכבד זה ביחס לוועדה המייעצת:

"...עיקר תפקידה של הוועדה לבדוק את המינוי המוצע מבחינת טוהר המידות במובנו

הרחב של מושג זה, הן מבחינת האדם המוצע לתפקיד, הן מבחינת הגורם הממנה, והן

מכל היבט אפשרי אחר שעשויה להיות לו נגיעה לשאלת טוהר המידות הכרוך במינוי."

[וראה לעניין זה גם בבג"ץ 1570/07 עמותת "אומץ" נ' השר לביטחון פנים, פסקה 3

(נבו, 25.2.2007)]

61. גם לאחרונה הבהיר בית משפט נכבד זה, את תפקידה של הוועדה (בג"ץ 37830-08-24 מכון לואיס ברנדייס לחברה, לכלכלה ולדמוקרטיה, המסלול האקדמי המכללה למינהל מיסודה של הסתדרות הפקידים בתל אביב נ' ממשלת ישראל (נבו, 12.5.2025):

"...הוועדה המייעצת מקבלת לידיה את שמו של המועמד הספציפי המוצע מטעם

הממשלה, ומטרתה היא "להבטיח את טוהר המידות, ובין השאר, כי לא ייעשו

מינויים לא ראויים מסיבות כגון: זיקה אישית, זיקה עיסק[ית] או זיקה פוליטית לגורמים בממשלה" (החלטה 91 של הממשלה ה-31 "ועדה מיעצת למינויים לתפקידים בכירים" (30.5.2006)).

כלומר: הוועדה המיעצת מתמקדת בבדיקת נושא טוהר המידות של המועמד שהובא בפניה, ואינה עוסקת בהיבטים אחרים שעשויים להיות רלוונטיים למינוי.

62. בנוסף קבע בית משפט נכבד זה, כי אין להתערב בהחלטת הוועדה המיעצת אשר הינה ועדה בלתי תלויה, לאחר שנפרשה בפניה מלוא התשתית העובדתית הרחבה [בג"ץ 61641-08-24 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל (נבו), 1.12.2024] (להלן: בג"ץ לוי):

"...הוועדה המיעצת – אשר בראשה יושב שופט בדימוס של בית המשפט העליון (כיום הנשיא בדימוס א' גרוניס) ויתר חבריה הם נציב שירות המדינה ושני אנשי ציבור – בחנה בעניין זה תשתית עובדתית רחבה.

בכלל זה נבחנו התייחסויות רבות שהוגשו מטעם הציבור; שאלון מקיף של רנ"צ לוי; קורות חייו; וכן מכתב מטעם השר לביטחון לאומי. בדיון שהתקיים לפני הוועדה נשמעו רנ"צ לוי, המפכ"ל היוצא והשר.

אחר כל אלה, קבעה הוועדה פה אחד כי לא מצאה פגם במינוי מן ההיבט של טוהר המידות. בחוות דעתה הבהירה הוועדה כי לרנ"צ לוי אמנם היה קשר מסוים עם השר, אולם מהמידע שהובא לפניה עלה כי קשר זה אינו עומד ברף הדרוש כדי להוות זיקה פוליטית פסולה. העותרת לא הציגה בעתירתה כל טעם לקביעה לפיה מסקנת הוועדה שגויה. זאת בפרט כאשר מדובר בוועדה בלתי תלויה אשר זהו תפקידה."

ה.3. מן הכלל אל הפרט – אין בסיס לטענת חוסר סבירות קיצוני בהחלטת הוועדה

63. למקרא העתירות קל להבחין (אם כי קשה להבין ולברור את המוץ מהתבן), כי טענות העותרים רחוקות (מאד!) מלהניח תשתית עובדתית או משפטית המבססת טענה כי נפל פגם בטוהר המידות של המשיב, כי ישנו פגם בטוהר המידות המהווה מניעה משפטית למנותו לראש השירות, וכי החלטה זו של הוועדה מהווה חריגה קיצונית בסבירות שיקול דעת כבי' הנשיא גרוניס (בתוארו דאז), כמו גם של יתר הגורמים המוסמכים – ממשלת ישראל, וראש הממשלה.

ה.4. למשיב לא הייתה כל מניעה משפטית להיענות לבקשת ראש הממשלה לקדם את מינויו של המשיב לראש השירות

64. טוענים העותרים כי המשיב פעל בניגוד להנחיות של היועמ"שית, ולמצער, שיתף פעולה עם פעולה של ראש הממשלה בניגוד לחוות דעתה של היועצת המשפטית לממשלה.

65. עוד טוענים העותרים, כי כיוון שהמשיב ניאות לפניית ראש הממשלה - בזמנים מסויימים אלו - לקדם את מועמדותו של המשיב לראשות השב"כ בכפוף לדין, הדבר עולה לכדי חשש לערעור על שלטון החוק ולפגיעה בטוהר המידות של המשיב.

66. בכל הכבוד הראוי, טענת העותרים הינה טענה מופרכת. הליך מינויו של המשיב לראשות השב"כ נעשה באופן חוקי ובהתאם לכל דין לכל אורכו.

67. ראש השב"כ לא פעל בניגוד להנחיות המשפטיות, שכן מהיום שקיבל לידו את חוות דעת משפטית הנוגעת למינוי ועד להחלטת בית המשפט הנכבד בעניין גואילי, לא קיים ראש השב"כ שום מגע עם ראש הממשלה למרות היותו בבחינת "תלוי ועומד" בהיבטים רבים של חייו, הן משפחתית, הן מקצועית והן ציבורית (ואף שילם על כך מחירים אישיים כבדים).

68. אלו העובדות. הן מצערות את העותרים. אבל את האמת אי אפשר לכופף.

69. מעבר לאמור, טענות העותרים בדבר מניעות משפטית של ראש השב"כ נדונו זה מכבר בעניין גואילי, והחלטת בית המשפט הנכבד מדברת בעד עצמה, כך שהעותרים מושתקים מלטעון בדבר מניעות משפטית לאחר שנתנו הסכמתם לפסק הדין.

70. למעלה מן הצורך יוער, כי אף אילו היה ממש בטענת העותרים (ואין) ביחס לנקודת זמן מסויימת כלשהי, אין בסיס משפטי לטענה ולפיה הסכמת המשיב בנקודת זמן מסויימת מייצרת מניעות בלתי מוגבלת למינוי בעתיד. הטענה מופרכת עוד יותר נוכח הסכמות שבפסק דין גואילי.

ה. 5. יש לדחות את הטענה כי לפי פרסומים, המשיב ביטא אמירות המערערות על שלטון החוק

71. העותרים טוענים כי לפי פרסומים המשיב ביטא אמירות המעלות חשש כי המשיב מערער על שלטון החוק.

72. הוועדה בחנה טענו אלו וקבעה אין כל פגם במעשיו של המשיב. הוועדה אף ביקשה מהרמטכ"ל לבחון את תיקו האישי של המשיב וקבעה כי לא נמצא דבר המצביע על עניין שלילי.

73. המשיב נבון, ובעיקר מתבייש בקיומה של הפרוצדורה המחייבת אותו להשיב לטענות אלו לאחר שבמשך שנים ארוכות הקדיש המשיב את מיטב מרצו וכוחו למען ביטחון המדינה כקצין בכיר בצה"ל. במהלך תקופה זו מילא המשיב שורה של תפקידי ליבה בכירים ורגישים הדורשים יושרה, מקצועיות ואחריות. בתקופה ארוכת שנים זו תמיד פעל המשיב על פי החוק והפקודות.

74. לכל אורך השנים המשיב הוכיח במעשיו את גישתו הממלכתית ולא התבטא באופן פוליטי לצד זה או לצד זה. המשיב שומר לעצמו את דעותיו הפוליטיות ואמונותיו וכך ימשך לעשות כל עוד הוא מכהן בשירות ציבורי.

75. יש לדחות גם את הטענות לפגם בטוהר המידות של המשיב בגין פרסומים בדבר התבטאויות של אביו של המשיב. העותרים לא הפנו למקור נורמטיבי אחד לפיו על הוועדה לבדוק את חופש הביטוי (או אולי אף להגביל אותו?) של הורים למועמדים לתפקידים בכירים, ואת השלכותיהם על המינוי עצמו.

76. בהתאם, גם אין ולו הפניה אחת לפסיקה של בית משפט נכבד זה, לפיה ישנם מבחנים פסיקטיים בקשר לנורמות חופש הביטוי המותרות למקורבים וקרובי משפחה של מועמד לתפקיד בכיר בשירות הציבורי.

77. אוי לה לאותה מדינה בה יבחרו או יפטרו את מנהיגיה, על סמך אמירות של קרובי משפחה, או חברים. האין זוהי סופה של דמוקרטיה וסופו של חופש הביטוי?

ה. 6. המשיב עדכן את הרמטכ"ל בהקדם האפשרי לאחר ששוחח עם ראש הממשלה

78. העותרים טוענים, לפי פרסומים בלבד, כי המשיב הסתיר מהרמטכ"ל את פגישתו עם ראש הממשלה בצאלים וכי המשיב שיקר למזכיר הצבאי האלוף רונן גופמן בדבר תוכן השיחה.

79. כאמור, ועדת גרוניס בחנה טענות אלו לאחר שקיבלה את התייחסותו של המשיב ולאחר שזימנה את הרמטכ"ל בעצמו שהעיד בפני הוועדה.

80. לאחר שבחנה את כלל הטענות בעניין זה, קבעה הוועדה כי המשיב לא הסתיר דבר מהרמטכ"ל, וכי לא נפל כל רבב בפועלו של המשיב.

81. די בזה כדי להבין את עליבות טיעוני העותרים, כמו גם את חומרת השימוש לרעה בכלי העתירה לבג"ץ, כתחליף לפרסום מאמרים בעיתונות או ברשת X.²

ה. המשיב לא מסר את דו"ח הבקרה שערך בעניין גזרת עזה

82. העותרים טוענים כי נפל פגם בטוהר מידותיו של המשיב ומאחר ולפי פרסומים, עולה חשש, כי המשיב העביר לדרג המדיני מסמך פנימי של צה"ל אותו ערך.

83. עוד טוענים העותרים כי נפל פגם בטוהר מידותיו של המשיב מאחר - ובעודו במדים - לא יצא לתקשורת ותדרך כנגד הצהרתו לתקשורת של ראש הממשלה, ואמירותיו בעניין הדו"ח.

84. ראשית יצוין, כי בעל הסמכות להגדיר מסמך כמסווג, הוא בראש ובראשונה עורך המסמך. המשיב הוא זה שערך את המסמך. המשיב לא הגדיר את המסמך כמסמך סודי בשום שלב - לא בעת עריכתו, ולא באף מועד מאוחר יותר.

85. שנית וכעניין שבעובדה, המשיב לא העביר את מסמך הבקרה לראש הממשלה.

86. לראש הממשלה ישנה נגישות למסמכים צבאיים באמצעות מזכירו הצבאי. בהתאם, ראש הממשלה מוסמך להתייחס למסמך מבחינת גילוי, פרסום, וסודיות (מלאה או חלקית), גם אם לא סווג כסודי לפני כן.

87. יובהר כי למשיב אין ולא היה כל חלק בפרסום הדו"ח או חלקים ממנו (מלבד כאמור הפצת הדו"ח למושאי הביקורת, וביניהם אלי"מ אסף חממי ז"ל אשר העביר את הדו"ח גם למפקדי הגדודים תחת פיקודו).

88. בדומה לטענות אחרות גם טענות אלו מבוססות על פרסומים, שמועות ורכילות זולה ולא על עובדות. ועדת גרוניס קיבלה לידיה את כלל הטענות בעניין העברת המסמך ולאחר שקיבלה את התייחסותו של המשיב, הוועדה לא ראתה לנכון להתייחס לטענות אלו מאחר ואין בסיס לטענות אלו.

ו. יש לדחות את הטענה כי סביבתו הקרובה של המשיב מציבה אותו בניגוד עניינים

אינהרנטי ומסכנת את אמון הציבור בשב"כ

89. העותרים מפריחים לחלל האוויר שלל טענות בדויות ומופרכות אשר בגינן לטענתם המשיב אינו ראוי לשמש כראש השירות, ללא שנימקו מהו המקור החוקי ולכך.

90. סעיף 3(ד) לחוק שירות הביטחון הכללי, תשס"ב-2002 (להלן: "חוק השב"כ") קובע כי "לא ימונה אדם לראש השירות, ולא ימשיך ראש השירות בכהונתו, אם הורשע בעבירה אשר מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי להתמנות לראש השירות או להמשיך בכהונתו".

² נדמה שזוהי שיטה של ממש. עיתונאי מטעם מפרסם פרסום שלילי ללא כל אחיזה במציאות, ועל בסיס פרסום זה - בשיטת ימצליחי - מוגשת עתירה לבג"ץ.

91. אין כל טענה בפי העותרים כי המשיב הורשע בעבירה (ואפילו לא נחשד) ועל כן יש לדחות את כלל הטענות (שהינן שמועות ורכילות זולה). ממילא אין בסיס לבקשת הדחתו של המשיב.
92. למעלה מן הצורך יוער כי גם ועדת גרוניס לא ראתה לנכון להתייחס לטענות מופרכות אלו.

1.1. יש לדחות טענת העותרים בעניין קשרים משפחתיים (זיקה אישית)

93. טוענים העותרים כי יש להדיח את המשיב מתפקידו כראש השירות, זאת לאור עבודתו של אחיו של ראש השב"כ אצל איש העסקים סיימון פאליק (להלן: "מר פאליק"), אשר לפי הפרסומים השונים בעיתונות, מר פאליק "נחשב" למקורב למשפחת ראש הממשלה.
- בנוסף עולה הטענה כי לראש השב"כ יש את נוסף אשר בבעלותו חברה אשר הפיקה הפגנות בעד "הרפורמה המשפטית".

94. **טענות אלו הינן ברמת פרסום בצהובון אשר אין בהן דבר, הא ותו לא.**
95. זוהי לא רק עמדת ראש השירות, אלא כך קבעה ועדת גרוניס, כאשר לא ראתה להתייחס לרכילות אשר אינן מקימות עילה משפטית לבחינת טוהר מידות המשיב.
96. העלאת הטענות שוב, בפני בית משפט נכבד זה, בתקווה כי ישמש ערכאת ערעור, אינה מצדיקה תגובה מעבר לאמור, ומחייבת את דחיית העתירות כולן.

2.1. בן משפחה מושא חקירת שב"כ לכאורה

97. העותרים מלעיזים וטוענים כאילו בנו של המשיב הינו מושא לחקירת שב"כ אשר מונעת ומחייבת את פסילת המינוי.
98. ראשית, כעניין שבעובדה, מלבד הכפשת שם בנו של המשיב אין בטענות העותרים כלום – כנגד בנו של המשיב לא נפתחה חקירה, לא הוגש כתב אישום ובנו של המשיב לא הורשע. פשוט דבר חבל. ממילא אין טענות כנגד המשיב בעצמו.
99. העובדות – האמיתיות, ולא הרכילות שבפי העותרים, הוצגו בפני ועדת גרוניס :

המשיב קיבל טלפון מבכיר בשב"כ אשר ביקש לעדכן, בשיחה שבין קולגות וידידים, כי בנו של המשיב מסתובב בסביבה בה יש אנשים לא טובים. כלומר לא יותר מעצה שבין חברים בנוגע לחינוך וגידול הילדים.

עניין זה, נשמר אך ורק בין המשיב ובין אשתו. העובדה כי מידע פרטי זה – אשר הועבר בין בכיר בשב"כ לבין המשיב בלבד - הגיע בכלל לידי ועדת גרוניס ולאמצעי התקשורת, הינה חמורה כשלעצמה. היא חמורה כפליים בהיותה רכילות נטולת שום משמעות משפטית.

100. **אולם העיקר חשוב לציין – ועדת גרוניס בחנה עניין זה, ואף התייחסה לכך בהרחבה בחוות דעתה, וקבעה כי גם בנושא זה, כמו בכל יתר הנושאים האחרים, אין שום מניעה או פגיעה בטוהר המידות של המשיב.**

101. ברי לכל, שללא קשר לטענות, אם בגדר כהונתו של ראש השב"כ יהיו מקרים בהם יעלה חשש לניגוד עניינים, הרי שאלה הוסדרו בהסדר ניגוד העניינים עליו חתם ראש השב"כ טרם כניסתו לתפקיד כפי שחתם כל ראש שב"כ, ואין בכך אירוע חריג, ובוודאי לא כזה המצדיק התערבות של בית המשפט הנכבד.

ז. יש לדחות את טענות העותרים כי לא ניתן למנות את המשיב על רקע מקצועי

102. העותרים מבקשים להחליף את שיקול דעתו של ראש הממשלה - הממנה - המשמש כראש ממשלת ישראל מעל 20 שנה במצטבר, ולו ניסיון רב וידע נצבר בקשר למיחות הממונה הנדרש לראשות השב"כ לעת הזו.

103. לראש הממשלה (ולו בלבד) הסמכות (וגם האחריות) להציע את המועמד מטעמו לראשות השב"כ ולו ניתן שיקול הדעת להחליט מי האדם המתאים לעמוד בראשות השב"כ.

104. נזכיר את הברור מאליו, ראש הממשלה פנה למשיב על מנת לקדם את מועמדותו לראשות השירות ולא ההיפך.

אין מחלוקת כי ניסיונו המקצועי של המשיב ואתגרי השב"כ (כמו עוד שיקולים רבים) הונחו על שולחנו של ראש הממשלה לפני שהציע את המשיב כמועמד ועל כן יש לדחות כל טענה של העותרים המבקשים להחליף את שיקול דעת ראש הממשלה בשיקול דעתם.

105. הרצינואל העומד בבסיס סעיף 3 לחוק השב"כ הינו פשוט, המחוקק נתן שיקול דעת רחב לממנה, ולא בכדי, שכן ראש הממשלה הינו הגורם הכמעט יחיד שחשוף לכל אתגרי השעה העומדים בפני מדינת ישראל ככלל, ושירות הביטחון הכללי בפרט.

106. כאמור לעיל, וכפי שנקבע בפסיקה, בית המשפט הנכבד לא יתערב בשיקול דעתו של ראש הממשלה, אשר יודע יותר מכולם, מהם האתגרים המונחים לפתחו של ראש השב"כ, ומיהו האדם המתאים ביותר לכהן בתפקיד.

107. בכל הכבוד הראוי לעותרים, העובדה כי חלקם כיהנו לפני שנים בתפקידים בכירים בשב"כ, לא מקנה להם את היכולת לקבוע את אמות המידה לניסיון הדרוש לאתגרי השעה העומדים בפתחו של שירות הביטחון הכללי, שכן הם אינם חשופים לאותם אתגרים הניצבים לפתחו, ומהי מדיניות הממשלה באשר לאתגרים אלו.

ודוק; לא בכדי קבע המחוקק כי הסמכות למנות את ראש השירות נתונה לממשלה לפי הצעת ראש הממשלה, ולא לראש השירות היוצא, או ראשי השירות לדורותיהם או למומחים ובכירים כאלו או אחרים מתחום הביטחון.

החלטה על מינוי ראש שב"כ הינה החלטה מדינית בעלת שיקולים רחבים. לפיכך קבע המחוקק לתת את סמכות המינוי לגורמים המדיניים הרלוונטיים, בעלי הסמכות והאחריות.

108. טענת העותרים, חותרת תחת שלטון החוק ממש, ומבקשת להעביר כוח עודף (אולי בלתי מוגבל) לגורמי ביטחון לשעבר, נעדרי כל סמכות ואחריות, המבקשים כי בית המשפט יחליף את שיקול דעת הגורמים המדיניים בעלי הסמכות והאחריות, בשיקול דעת המומחים ובשיקול דעת השופטים.

109. זאת ועוד. העבר המבצעי של העותרים והיתרהדרותם בתואר 'לשעבר' (אשר חלקם סיימו לפני שנים רבות את שירותם בשב"כ) אינו מקנה להם ידיעה העולה על ידיעתו של המשיב בדבר אתגרי הביטחון של מדינת ישראל בעת הזו.

110. בוודאי אין לעותרים ידיעה יתירה על ידיעתו של המשיב בדבר האתגרים המונחים לצורך תיקון עמוק של הארגון, לאחר חלקו בכישלון באירועי פרוץ מלחמת התקומה (ואולי אף בחלקם הישיר והעקיף של אותם 'לשעברים').

טוב היה אם 'בענווה' היו גוזרים על עצמם – אותם 'לשעברים' – שתיקה בעת הזו. במקום זאת, מנסים העותרים להחליף את שיטת המשטר הדמוקרטית, ובפרט להחליף את הממשלה הנבחרת, באמצעות ניהול ביטחון המדינה דרך הגשת עתירות, וקמפיינים תקשורתיים.

1.ז. עברו העשיר והמקצועי של ראש השב"כ

111. חלק מטענות העותרים נגד ראש השב"כ הינן בדבר חוסר ניסיונו המקצועי לראשות שירות הביטחון הכללי, הגעתו מצה"ל ושלא גדל בשירות הביטחון הכללי, לטענות אלו אין בסיס, ונפרט (על אף המבוכה בכלל בעצם הדיון המיותר).

112. ראשית, לראש השב"כ עבר בטחוני ופיקודי עשיר עד מאוד, שראשיתו בסיירת מטכ"ל ועד לתפקידו האחרון כאלוף בצה"ל, במשך תפקידו פיקד על עשרות אלפי חיילים⁽¹⁾, קצרה היריעה מלפרט אודות כל תפקיד אותו ביצע ראש השב"כ במהלך 33 שנות שירותו בצה"ל, אך למען הסדר הטוב בעניין טענות העותרים אודות אי הכרתו את שירות הביטחון הכללי, יובהר, שבין תפקידיו הרבים, ובין השנים 2014-2015 שימש כקצין אג"ם בפיקוד המרכז בדרגת א"ל, בתפקידו זה היה אחראי בין היתר, על ניהול העשייה המבצעית ביהודה ושומרון בתיאום אדוק עם שירות הביטחון הכללי, משטרת ישראל ועוד.

113. בנוסף, היה אחראי על הובלת המערכה הבין ארגונית כנגד כספי טרור ביהודה ושומרון, ובנוסף, היה אחראי על הובלת תהליך המחשב העיצוב והמוכנות האופרטיבית הבין ארגוני מול שירות הביטחון הכללי, משטרת ישראל ומתפ"ש.

114. בנוסף, בין השנים 2015-2017 הקים וכיהן כמפקדה הראשון של חטיבת הקומנדו, חטיבה המאגדת בתוכה את היחידות מהטובות בצה"ל: יחידת מגלן, יחידת אגוז ויחידת דובדבן. בתפקידו זה, הוביל שינוי תפיסתי וארגוני באופן הפעלת הכוחות המיוחדים של זרוע היבשה לפעולה בכלל המצבים ובכלל יירות הלחימה בשיתוף פעולה בין זרועי ובין ארגוני.

בתפקידו זה, הוביל ראש השב"כ תרגילים ושיתופי פעולה בן לאומיים עם מגוון מדינות באיזור לשם שיפור מוכנות וחיזוק האינטרסים הביטחוניים של ישראל בסדרי גודל שלא היו כמותם עד לאותה העת.

115. למעלה מן הצורך, נוסיף כי הבאת גורם חיצוני ומקצועי לארגון גדול וחשוב כמו שירות הביטחון הכללי, אינו דבר שבא בעוכריו של ראש השב"כ, ההיפך הוא הנכון.

116. כך לדוגמא, מאיר דגן ז"ל, מונה לראש המוסד למודיעין ותפקידים מיוחדים ללא ששירת שם יממה אחת בטרם המינוי. כמו כן, עותר מספר 2 בעתירה שהוגשה מטעם 186 עובדים ומנהלים לשעבר בשירות הביטחון הכללי, מר עמי איילון, מונה בראשית שנת 1996 לראש שירות הביטחון הכללי, לאחר ששימש כמפקד חיל הים בדרגת אלוף טרם מונה לתפקיד ראש שירות הביטחון הכללי.

בנוסף, השר לשעבר עמיר פרץ והשר לשעבר משה ארנס ז"ל, מונו לתפקיד (הרגיש) שר הביטחון על אף היעדר רקע צבאי הקודם

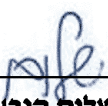
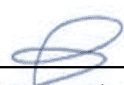
117. דוגמאות נוספות קיימות לרוב, אולם העיקר הוא, כי גם אם דעת העותרים איננה נוחה מהמינוי, וכי לדעתם יש מאן דהוא מוכשר יותר, טענה זו איננה מקימה עילה משפטית להתערבות של בית המשפט הנכבד במינוי.

ח. סיכומם של דברים

118. נוכח כל האמור לעיל, יש לדחות את כלל העתירות למתן הצווים המבוקשים, וכן להורות על חיוב העותרים כולם, בהוצאות ושכ"ט של המשיב אשר נשא בהם באופן אישי.

119. יובהר, כי מסמך "אתגרי השירות" הומצא למשרד הח"מ אך היום לפני מספר שעות, והועבר לידי המשיב לצורך קבלת התייחסותו, ובמידת הצורך, תוגש השלמת טיעון לעניין מסמך זה בתוך 48 שעות.

120. מובהר כי כלל ההדגשים בציטטות המובאות מעלה, הינן של החתומים מטה.

 עו"ד יעלה שחר	 עו"ד אייל דורני	 עו"ד יעקב כרם	 עו"ד אוהד שלם
	 עו"ד שלום הירשנזון	 עו"ד שלומית בייטמן	

**שלם-כרם, משרד עורכי דין
ב"כ ראש שירות הביטחון הכללי**

11 נובמבר 2025 כ' חשוון תשפ"ו

תצהיר מטעם ראש השב"כ

אני הח"מ, דוד זיני, ראש השב"כ המכהן, מצהיר בזאת כי העובדות המפורטות בתגובה המקדמית שהוגשה מטעמי נכונות לפי מיטב ידיעתי ואמונותי ומבקש שהעתירות שבכותרת למתן צו על תנאי ידחו.

חתימת המצהיר

אישור

אני עי"ד אוהד שלם מ.ר. 58240 מאשר בזאת כי ביום 11.11.2025 חתם לפני בהיוועדות חזותית מר דוד זיני, ראש השב"כ המכהן, על הצהרתו שלעיל, לאחר שהזהרתיו כי עליו להצהיר ולומר את האמת, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, ולאחר שאישר את נכונות הצהרתו.

11.11.25